

במדינה

משפט

האם יתאבד גי'מי מילמן?

בשבוע הבא?

למרות בקשת קצינת-המיבחן,
הורה השופט להחזיר את הנער
החולה לכא.

„אם יפול בני קורבן עוד פעם למעי שהראונס בבית-הסוהר — יסבול מכך השופט.“

איום זה, שהושמע בעברית מאונג לתת, אך ברורה היטב, מפי אברהם מילמן* השאיר את שופט-הנוער דויד רייפן קפוא במקומו. לא כל יום מושג מעים איומים נגד שופט בבית-המשפט. השופט התאושש, הוציא את פסק-דינו: „אני מצווה לעצור את גי'מי מילמן בן 15 עד למועד בו יתברר משפטו.“ „קצינת-המיבחן, מרים גולן, ביקשה מהשופט שיסכים לשמוע את התיק מיד, כדי שבני לא יצטרך לשבת במעצר עד המשפט.“ סיפר השבוע בועם אברהם מילמן, אביו של הנער שנעצר. „אבל השופט ענה לה כי יש לפניו תיקים רבים קודמים.“

כתוצאה מכך, קיימת אפשרות שגי'מי מילמן ימות.

קלפטומן. גי'מי היה ילד בעייתית כבר מילדות. כאשר נימול, בגיל 16 חודש, ניבאו המנתחים לאביו כי לילד צפויות הפרעות נפשיות חמורות, בגיל ההתבגרות, בגלל בעיית פיזיולוגיות. הנבואות התקיימו בדיוק. המשפחה עקרה מאוסטרליה לקנדה, משם לארצות-הברית. לאורך כל השנים, נאלצה להשיגיה על הילד השגחה קפדנית. גי'מי התגלה כקלפטומן חסרת-קנה, נעצר לא אחת על-ידי שוטרי משטרת ניו-יורק. למולו, היה גם אביו אחד השוטרים הללו, וגי'מי יצא בחסד. למרות זאת, החליטו בני הנוג מילמן שאין זה עתיד, פנו לסניף הסוכנות בעיר. „פקידי הסוכנות הבטיחו לי כי בי ישראל יוכל בני לקבל טיפול רפואי מתאים.“ מספר מילמן.

מכות רצח. גי'מי הועבר לקיבוץ נווה-ים, שלידי עתלית. אך לאחר שלקה בדלקת קרום-המוח, הועבר למוסד על-שם דויד רזיאל.

הוא לא נשאר שם זמן רב. הוא נהג לסחוב מחבריו כל דבר שלא היה מחובר לקיר. הוא לא השתמש ברכוש הגנוב, ולא מכרו. הוא סתם החביאו במקומות-סתרי. בלית-ברירה, נאלץ-משך רד הסעד להעביר את הצעיר למוסד לעבריינים צעירים מיצפה-ים.

אך גם שם לא נשאר גי'מי זמן רב. באחד הימים, הוחזר לבית הוריו. עברייני-נים אחרים הפליאו את מכותיו, לאחר שפילח גם מהם.

מאו, נשאר הצעיר בבית, ללא כל מיסגרת טיפולית או חינוכית.

הצייל את הילד. לפני כחודש, נתפס הנער החולה לאחר פריצה לדירה. הוא גנב משם כסף — והחביאו באדמה. הוא נעצר לאחר שנעדרת ליד מקום הפריצה התלוננו במשטרה כי הוא עשה לידן מעשה מגונה.

השוטרים לא התעניינו במיוחד בבעיותיו הנפשיות של הצעיר. גי'מי נעצר, נשלח לאגף-הקטינים בבית-המעצר המשטרתי באבו-רכביר.

כאשר שוחרר, לאחר שמונה ימים, גילה לאביו כי שני צעירים אחרים בתא ניסו לאנוס אותו. למישמע צעקותיו, הגיע שוטר שהיכה את התוקפים.

„הילד הבטיח לי שהוא יתאבד, אם זה יקרה לו עוד פעם.“ סיפר האב בקול שבור. „הילד הוא חולה קשה. הוא קלפי-טומן, ומופרע מבחינה מינית. יש חשש רציני לחייו. הוא מסוגל לעשות מה שאמר.“

מיד לאחר ששוחרר ביצע גי'מי גניב בה נוספת: פטיפון — שנועד לעריכת מסיבה לחבריו, ערב יציאתו לטיפול מיוחד באיטליה. בעקבות כך, נעצר שנית, הובא בפני השופט רייפן. „אם הוא יתאבד שם באבו-רכביר — אמר אברהם מילמן. הוא לא סיים את המשפט.“

(* השמות מוסווים, להגנת זהותו של קטן).

חזרה כללית

הבמאי בנימין חיים, והכוכבת, גבריאלה, עורכים חזרה כללית על סצינת-מיטה של הסרט הוידוי האחרון. הבמאי השתמש בשיטות מקוריות ביותר, כדי להכניס את הכוכבת שלו לאווירה המתאימה. להיפי, והיפי המתחפש לערבי. הגיבור יכניס להריון תשע בחורות. יקבל פרס לעידוד-הילודה מגולדה מאיר. אבל מי אחורי הצחק, יהיה זה סיפור על אפר-שרות קיום-בצוותא של יהודי וערבי.

סנמל פילמנטל אקספרימנטל

הוראות לכוכבת
הבמאי, בנימין חיים, נותן הוראות אחרונות לכוכבת שלו, בסרט הוידוי האחרון, לפני הסרטת סצינה בתמונה

בוא תהיה שותף לזה!

„אבל אין לי טענות. לא נשארנו הייבים אחד לשני. היא נתנה לי את הסרט, ועוד משהו. אני נתתי לה את הקריירה שלה — זאנחנו שווים. משקיעים אחרים, לעומת זאת, הת-רשמו יותר מהמפיק-במאי-טריטן-צלם-אי-מעבדה של הסרט, החליטו להשקיע בו, לא בה. בן חיים הוא יליד בגדל שגדל בהודו, המשיך בניו-יורק, והגיע לפני שנתיים לארץ. לאחר שקצר פרסים על סרטיו הקצרים בפסטיבלים בסן-פרנסיסקו ובאדינבורו, המשיך בכך גם פה. בפסטיבל הסרטים בצפת, וזה בפרס ראשון לסרט עלילתי, פרס שני לסרט תיעודי, ופרס ראשון לתסריטאי. עתה, מתכוונן בן, שהוא מהנדס כימאי במקצועו, ליצור עוד גורף פרסים: הבננה השחורה תהיה קומדיית-סלפסטיק על ערבי המתחפש לחסיד, חסיד המתחפש